

Der blev for det første efter lange og besværlige forhandlinger enighed om et kompromis om »Dagsorden 2000«. For det andet var der enighed om at udpege den tidligere italienske premierminister Romano Prodi som ny formand for Kommissionen, og det var en rigtig beslutning.

Der er nu for alvor fokus på Kommissionens forvaltning ikke bare her i Danmark, men også i det øvrige EU, og den danske regering vil gerne give den nye kommissionsformand al mulig støtte i bestræbelserne for at reformere Kommissionen.

Først kort om baggrunden for den situation, vi står i:

Kommissionen trak sig tilbage den 16. marts som følge af en kritik, der var rejst af den såkaldte vismandsgruppe. Kommissionens beslutning var kulminationen på et langvarigt forløb. Det startede som en strid mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen om godkendelse af EU's budget for 1996, den såkaldte decharge. EU's revisionsret havde i flere rapporter påvist uregelmæssigheder i en række programmer administreret af Kommissionen. Derfor nægtede Europa-Parlamentet at give decharge for 1996.

På Europa-Parlamentets samling i december 1998 blev der rejst spørgsmål om mistillid til Kommissionen. Den 14. januar vedtog Europa-Parlamentet en resolution, der pålagde Kommissionen at lade en hurtigtarbejdende uafhængig vismandsgruppe udarbejde en rapport om svig og uregelmæssigheder i Kommissionen. Det var denne rapport, der blev fremlagt den 15. marts, som førte til, at den samlede Kommission trådte tilbage den 16. marts.

Jeg vil godt her udtrykke ros til Europa-Parlamentet for dets arbejde med at afdække rod i Kommissionens administration. Demokratisk kontrol og kamp mod svig er et kerneområde for Europa-Parlamentet. Det er det også for Danmark, og med vismandsgruppens første rapport er det nu klart for alle, at det også i fremtiden bliver et kerneområde for Rådet. Rådet kan spille og bør spille en mere aktiv rolle i udøvelsen af denne demokratiske kontrol med EU's udøvende magt. Det vil vi arbejde for fra den danske regerings side.

Konklusionerne i vismandsgruppens rapport var helt klare. Vismændene fandt ikke sager – det er dog en trøst – hvor en kommissær var direkte eller personligt involveret i svigagtige aktiviteter, men der er påvist talrige tilfælde, hvor kommissærer bærer ansvar for svig, uregel-

mæssigheder eller forsømmelser inden for deres tjenestegrene eller særlige ansvarsområder. Et særligt centralt kritikpunkt i rapporten er, at Kommissionen har påtaget sig flere opgaver, end den har ressourcer til at forvalte på en forsvarelig måde.

Rapporten afdækker også store problemer med selve ledelsesstrukturen i Kommissionen, og som det væsentligste anklagepunkt anføres det i konklusionerne i rapporten, at »ansvarsfølelsen udvandes i det hierarkiske system, hvor det bliver vanskeligt at finde nogen, der har bare den mindste følelse af at være ansvarlig«. Dette er helt centralt. Uden en klar ansvarsfordeling kan ingen administrative systemer fungere tilfredsstillende. At fastslå, hvem der har ansvar for hvad, er et kernepunkt f.eks. i den danske forvaltningslov.

Kritikken af Kommissionen er hård og berettiget. Den er også tegn på den stigende opmærksomhed i offentligheden over for svig. Det ramte i øvrigt så en Kommission, der i de sidste 4 år har iværksat flere administrative reformer end i de foregående 10 år. Der er mere fokus på forsvarelig forvaltning end før. Åbenhed og den øgede adgang til at følge Kommissionens forvaltning har allerede haft en positiv effekt.

For det første har Kommissionen styrket arbejdet med at bekæmpe svig. Kommissionen fremlagde i 1998 et forslag om at oprette et uafhængigt kontor til bekæmpelse af svig, det kontor, der nu hedder OLAF, og som skal erstatte det nuværende, der har navnet UCLAF.

For det andet har Kommissionen forsøgt at reformere den administrative kultur i Kommissionen. I 1995 blev den såkaldte SEM 2000-pakke lanceret; SEM står for Sound and Efficient Management. Formålet er at stramme den finansielle styring og forbedre ressourceanvendelsen. Arbejdet har ført til visse resultater i retning af en stramning af Kommissionens egen budgetkontrol og hele regelsæt vedrørende forvaltning. Der arbejdes også med at styrke samarbejdet mellem Kommissionen og medlemslandene for at forbedre gennemførelsen af EU's budget.

For det tredje er der iværksat et reformarbejde på det personalemæssige område, den såkaldte MAP 2000, Management Administration Policy. Arbejdet, der i øvrigt har været ledet af en dansk generaldirektør, sigter på at rationalisere, decentralisere og forenkle arbejdet i Kommissionen, bl.a. for at give større ansvar til de enkelte generaldirektører. Der er sket frem-